

Saarna Rauman Pyhän Ristin kirkossa 27.4.2008

Saarnateksti: Matteus 6: 5-13

Kun rukoilette, älkää tehkö sitä tekopyhien tavoin. He asettuvat mielellään synagogiin ja kadunkulmiin rukoilemaan, jotta olisivat ihmisten näkyvissä. Totisesti: he ovat jo palkkansa saaneet. [6](#) Kun sinä rukoilet, mene sisälle huoneeseesi, sulje ovi ja rukoile sitten Isääsi, joka on salassa. Isäsi, joka näkee myös sen, mikä on salassa, palkitsee sinut.

[7](#) "Rukoillessanne älkää hokeko tyhjää niin kuin pakanat, jotka kuvittelevat tulevansa kuulluiksi, kun vain latelevat sanoja. [8](#) Älkää ruvetko heidän kaltaisikseen. Teidän Isänne kyllä tietää mitä te tarvitsette, jo ennen kuin olette häneltä pyytäneetkään. [9](#) Rukoilkaa te siis näin:

-- Isä meidän, joka olet taivaissa! Pyhitetty olkoon sinun nimesi. Tulkoon sinun valtakuntasi. Tapahtukoon sinun tahtosi, myös maan päällä niin kuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme. Ja anna meille velkamme anteeksi, niin kuin mekin annamme anteeksi niille, jotka ovat meille velassa. Äläkä anna meidän joutua kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

Rukous on terveellistä. Rukous on kuin mieltä parantavaa terveellistä hengittämistä, sillä rukouksessa meistä tulee ulos sanoitettuja ajatuksia, pyyntöjä ja kiitosta. Sisään me vedämme hiljaisuutta, rauhaa, hoitoa.

Rukous antaa meille myös turvallisuutta, koska rukoillessa jätämme tietoisesti omat asiamme itseämme suuremman voiman, Jumalan, käsiin. Meidän ei tarvitse tuntea, että olemme liikkeellä omin voimin ja omassa varassamme.

Silloin kun rukoilemme yhdessä, luo rukous yhteyttä keskellemme. Irrallisista kristityistä tulee yhdessä rukoileva seurakunta. Yhteys-ajatus on mukana myös tilanteessa, jossa ihminen rukoilee toisen ihmisen puolesta: Kallisarvoinen yhteyshän syntyy aina myös rukoilijan ja rukoiltavan ihmisen välille.

Kun kiitämme Jumalaa, opettaa se meitä näkemään elämässämme olevat hyvät asiat entistä syvemmin. Tällainen positiivisten elämänsisältöjen sanoiksi pukeminen tekee hyvää mielelle.

Rukous on tarkkaan ajatellen fyysisestikin vahvistavaa, sillä tiedämmehän kuinka henkinen ja fyysinen hyvinvointi kulkevat aina käsi kädessä.

Hyvät ystävät, olen tähän mennessä kuvaillut lyhyesti kuinka upea asia rukoilu ihmiselle on. Olen sanonut paljon kauniita asioita rukouksesta, mutta ehkä huomasi, että näkökulmani oli lääkärin näkökulma. Toden totta, rukous yksin ja yhdessä on toimintaa, josta lääkäreillä on paljon hyvää sanottavaa. Rukous on henkisen jaksamisen kuntojumppaa ja psykologista sauvakävelyä. Mutta rukous on myös paljon muuta.

Kun alamme miettiä rukousta uskosta käsin, kristillisyydestä käsin, avautuvat meille uudenlaiset näköalat. Nämä uskon avaamat näköalat ovat sekä rohkaisevan valoisia että toisinaan myös ahdistavia ja kysymyksiä herättäviä. Valoisaa ja rohkaisevaa on se, että rukouksessa on mukana Pyhän Hengen läsnäolo, voima ja vaikutus. Rukous ei ole pelkkää psykologiaa, lääketieteellisesti terveellistä, vaan siihen sisältyy positiivista yliluonnollisuutta, selittämätöntä voimaa, Jumalan vaikutusta ja peliin puuttumista.

Tähän puoleen liittyvät monet Raamatun vahvat lupaukset. Kuten Jeesuksen sanat opetuslapsilleen: ”Totisesti, totisesti, mitä ikinä pyydätte Isältä minun nimessäni, sen hän antaa teille. Pyytäkää niin te saatte.” tai ”Etsikää niin te löydätte, kolkuttakaa niin teille avataan. Teidän taivaallinen isänne kyllä antaa hyvää niille, jotka sitä häneltä pyytävät”. Tämänkaltaiset lupaukset antavat ihmiselle rohkeutta rukoilla ja pyytää apua. Tiedämme jokainen omasta tai jonkun ystävän elämästä tapauksia, jolloin Jumala on kuullut apua pyytävän rukouksen ja auttanut hädässä.

Tämänkaltaiset kertomukset miellyttävät. Ne lisäävät uskoa ja turvallisuuden tunnetta. Haluaisimme noin muutenkin nähdä Jumalan sellaisena joka aina vastaa rukouksiimme. Ihmisen logiikka vie helposti myös pohtimaan miten Jumalaan parhaiten vaikuttaisimme. Miten rukouksemme tehoaisi parhaimmin? Olisiko jopa niin, että mitä enemmän, kiihkeämmin tai isommalla joukolla rukoilemme, sitä varmemmin Jumala vastaa?

Kun mietimme rehellisesti, joudumme kuitenkin myöntämään oman voimattomuutemme ja sen, että rukouksiimme ei aina vastata. Koepalat osoittautuvat pahanlaatuisiksi, syöpähoidot eivät tehoa, isä, puoliso tai poika ei palaakaan rintamalta kotiin elossa tai terveenä, synnytys ei pääty iloon vaan suruun, rakkaamme ei herää koomasta, lomamatka Espanjaan päättyy traagisesti. Rukous ei siis ole pelkkää iloa ja mielenterveyttä kohentavaa, vaan siihen liittyy helposti myös ahdistavia ajatuksia: Miksi Jumala ei kuule, miksei hän vastaa, miksei rukouksellani ole vaikutusta, vaikka Raamatussa rukousvastauksia niin voimakkaasti luvataan.

Kristinusko ei anna tyhjentäviä vastauksia tällaisiin kipeisiin kysymyksiin. Perusajatus kirkon opetuksessa on aina ollut silti se, että Jumala kuulee kaikki sinun rukouksesi.

Silloinkin kun Hän ei niihin vastaa. Silloinkin kun emme saa sitä mitä sydän kipeimmin kaipaa.

Elämäkokemuksen tuoma näkökulma rukoukseen on lisäksi se, että Jumalan vastausta rukoukseen voi joutua odottamaan. Jumalan vastaustapaa on toisinaan verrattukin liikennevaloihin: Punainen, keltainen, vihreä ; ei, odota vielä, kyllä.

Ihmisinä emme aina käsitä, miten Jumala toteuttaa tahtoaan maailmassa. Jumalan tiet ovat toisenlaiset kuin meidän tiemme, hänen ajatuksensa eivät ole meidän ajatuksiamme. Sen vuoksi meidän on välillä vaikeaa suostua Jumalan tahtoon. Myös Jeesus tunnusti, että Jumalan tahto on hänen tahtoaan suurempi ja kärsiessäänkin Jeesus jätti elämänsä Isän käsiin ja jaksoi pyytää, että Jumalan tahto tapahtuisi.

Huomaamme siis, että Jeesus ei lähestynyt asiaa rukousvastauksen näkökulmasta, liikennevalon väriä miettien. Sen sijaan Hän jätti Jumalan käsiin kaiken. Kärsimyksensäkin.

Hyvät ystävät, rukoussunnuntaina olemme kiitollisia rukouksesta, mahdollisuudesta olla sanallisesti ja sanattomasti yhteydessä Luojaamme. Kiitämme rukouksen terveellisyydestä, sen monipuolisesta hoitavasta vaikutuksesta. Tiedostamme rukouksen voiman kuin myös oman voimattomuutemme Jumalan edessä. Jumala, tapahtukoon sinun tahtosi, myös maan päällä niin kuin taivaassa.